

ningen, der i sin Tid har givet Anledning til meget kunstige Beregninger, nu simpel. Det er de samme Toldsafter, hvorefter Tolden oppebæres, og selve Sammenligningen udkræver ingen videre Beregning; thi i Paragraphen vil man finde opgivet som Nettoindtægt af Tolden for Kongeriget 4,747,700 Rd. og som den Deel af samtlige Toldintrader, der betragtes som Kongerigets Andeel, 4,296,540 Rd.: med andre Ord, vi bidrage 450,000 Rd. for Hertugdømmerne. Det skulde nu ingenlunde forurolige mig, dersom det var en naturlig Folge af, at vi vare langt rigere; thi det er jo en smuk Side ved de indirecte Afgifter og navnlig Toldafgifterne, at de lempe sig efter Forbruget, der aiter staaer i et naturligt og nødvendigt Forhold til Eonen til at consumere. Jeg skulde altsaa rolig see paa, at vi bidrage de 450,000 Rd. for Slesvig og Holsteen af Told, hvis det var en Folge af, at vi i samme Forhold vare rigere. Men det er bekendt, at vi ikke gjøre os skyldige i at gjøre os for smaa, naar vi sige, at i det Hele ere de andre Landsdele rigere, og det er vist ingen for dristig Slutning, at, naar man tager store Tal for sig, consumere Folk i Forhold til deres Eone. Dertil kommer nu, at der ikke kan være den allerminste Tvivl om, at der forholdsvis fortoldes Mere paa Landets Sydgrændse, som virkelig forbruges i Danmark, end omvendt. For saavidt vilde altsaa Toldoppebørsstedet ikke kunne være det aldeles Afgjørende; thi det er jo naturligvis den endelige Consument, der under Form af Varernes Fordyrelse tilsidst kommer til at betale Tolden, for hvilken den, der importerer over Grændsen, ene staaer i Forstand. Men medens der ganske sikkert fortoldes paa danske Toldsteder enkelte Gjenstande, der tilsidst consumeres i Holsteen og Slesvig, saa at det altsaa er der, at Tolden til Syvende og Sidst erlægges, saa tør jeg paastaae, at Forholdet ogsaa i denne Henseende stiller sig ugunstigt for os. Jeg tvivler ikke paa, at den høitærede Finantsminister vil erkende, at heri maa ligge et Indicium for, at i Holsteen consumeres ikke saa ufortoldede Varer, og at det er Uret, at vi skulle bøde derfor.

Finantsministeren: Jeg beklager, at jeg ikke var tilstede ved Forhandlingerne i dette

Thing, da den ærede Landstingsmand fremførte sine Bemærkninger angaaende Domainevæsenet; thi, efter hvad jeg nu hører, vilde de sandsynligvis for mig have givet Anledning til at imødegaae ham. Hvad den ærede Landstingsmand anførte om Tolden, forekommer mig at kunne trænge til nogen Berigtigelse. For det Første gaaer det ikke an at sammenligne Nettobeløbene; det er en fuldkommen illusorisk Sammenligning. Det gaaer ikke an at sige, at Kongeriget bidrager 4,747,000 Rd., og Holsteen derimod blot 1,163,000 Rd.; hvad der først og fremmest maatte blive at tage Hensyn til, hvis man kunde gjøre en saadan Sammenligning imellem Toldproportionerne i de forskellige Landsdele, det er jo Bruttobeløbene. Der afgaaer af den Told, der opkræves i Holsteen, forlods alle Udgifterne ved Landgrandsens Bevogtning, der naturligvis er overordentlig kostbar, til Gensdarmet, til de aarlige Avertionssummer, der betales til de enclaverede Districter, og saa fremdeles, saa at det vil sees, at af de med Toldoppebørslerne i det Hele forbundne Udgifter er det en ganske uforholdsmæssig Deel, der hviler paa Hertugdømmet Holsteens Toldsafter. Det har naturligvis i og for sig aldeles ingen Betydning med Hensyn til den endelige Dpgjørelse, idet det Hele jo er en Genshed, og det er ligegyldigt, om det udbetales paa det ene eller paa det andet Sted; men deraf følger, at Holsteen kommer til forholdsvis at staae med et meget ringere Beløb end Kongeriget. Naar vi tage Bruttoindtægten for Kongeriget, 5,381,000 Rd., saa fik vi en Sum, der lettere kunde sammenlignes med Beløbet for Holsteen, hvilket da vilde blive at forøge med et Beløb af omtrent 5—600,000 Rd. Altsaa blev det vel imellem 17 og 1,800,000 Rd., som der vilde være at gjøre Sammenligning med.

Den næste Bemærkning, jeg vilde tillade mig, er den, som naturligvis ikke har undgaaet den ærede Landstingsmands Opmærksomhed, at, naar der er en Tolleenhed, saa er det tilfældigt, om Varerne fortoldes i den ene eller i den anden Landsdeel. Det er meget vanskeligt senere at afgjøre den Mellemforsel, der har fundet Sted imellem de forskellige